

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/113/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209531
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817209531.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj a sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovéj v spore žalobcu Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, K., zast. JUDr. B. W., advokátom so sídlom G. X/A, Z., proti žalovanému V. D. W., s.r.o., so sídlom V. XX, O. XX, IČO: XX XXX XXX, zast. Advokátska kancelária JUDr. U. D., s.r.o., so sídlom S. XX, O., IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 477,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. novembra 2017, č.k. 11Csp/95/2017-74, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení v časti úroku z omeškania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 477,24 eur za obdobie od 8.7.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania žalobu zamietá.
- II. Vo zvyšnej časti napadnutého rozsudku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe a žalovaného zaviazal na podľa § 451 OZ na vydanie (zaplatenie) bezdôvodného obohatenia 477,24 eur s príslušným úrokom z omeškania, pretože žalobca uvedenú sumu zaplatil nad rámec vrátenej istiny úveru, pričom úver bol bezodplatný a bezúročný (§ 11 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z.), a dohoda o poskytnutí služby uzavretá spolu s úverovou zmluvou bola neplatná (§ 39 OZ). V dôvodoch uviedol, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 918 eur, ktorú sumu mal žalobca vrátiť s dohodnutým úrokom a poplatkami, čo celkom predstavovalo 1.456,92 eur. Súd prvej inštancie zistil, že zmluva neobsahuje povinné náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. k/ cit. zákona, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve nebola uvedená splatnosť splátok a ani rozpis, z čoho pozostáva mesačná splátka 32,26 eur. Podľa súdu prvej inštancie v zmluve o revolvingovom úvere absentuje aj konečná splatnosť úveru (§ 9 ods.2 písm. f/ cit. zákona). Nie je možné vyvodiť konečnú splatnosť úveru z dohodnutého celkového počtu splátok úveru v danom prípade 42, pretože toto vyjadrenie nezodpovedá dikcii ustanovenia § 9 ods.2 písm. f/ z. č. 129/2010 Z. z. - o konečnej splatnosti. Čo sa týka Dohody o poskytnutí služby uzavretej spolu s úverovou zmluvou, mal podľa nej žalovaný ako veriteľ poskytnúť žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatných splátok a iné, žalovaný mal zinkasovať odplatu mesačne 2,56 % zo sumy 918 eur (istiny úveru), ktorá predstavovala sumu 23,50 eur mesačne, celkom 987 eur, čo je podľa súdu prvej inštancie navýšenie úveru o 97 %. O žiadny odklad splátky žalobca ani nežiadal a takto formulovaná odplata bez podrobnejšieho zdôvodnenia a bez odkazu na právnu úpravu alebo inú úpravu je podľa súdu prvej inštancie bez ďalšieho neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákona). Aj plnenie z neplatného právneho úkonu predstavuje bezdôvodné obohatenie, uzavrel súd prvej inštancie. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa 255 ods. 1 CSP a ich náhradu priznal úspešnému žalobcovi.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Namietal závery súdu prvej inštancie o absencii konečnej splatnosti úveru, pretože v zmluve uvedená formulácia je dostatočne určitá a zrozumiteľná a zodpovedá záverom SDEU vyjadreným v rozhodnutí C-42/15 zo dňa 9.11.2016 vo veci Z., a.s. c/a S. Žalovaný namietal tiež nesprávny výklad ust. § 9 ods.2 písm. k/ zák. o spotrebiteľských úveroch, pretože z uvedeného ustanovenia nevyplýva povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere osobitne informáciu o tom, aká suma z každej splátky úveru sa započítava na istinu, úroky a poplatky. Aj v tomto smere argumentoval rozhodnutím SDEU C-42/15 zo dňa 9.11.2016 vo veci Z. Credit W., a.s. c/a S. O.. Napokon žalovaný namietal, že počiatok jeho omeškania, tak ako ho určil súd prvej inštancie nevyplýva z vykonaných dôkazov.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 378 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti obdobia priznaného úroku z omeškania zmeniť podľa § 388 CSP, ale inak v celej zostávajúcej podstatnej časti potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Napadnuté rozhodnutie založil súd prvej inštancie okrem iného na použití § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého, musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k). Inak veriteľ nemá právo na úroky a poplatky za úver (§ 11 ods.1 z. č. 129/2010 Z. z.).

6. Súd prvej inštancie zistil, že dňa 19.11.2014 žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzatvorili po schválení revolvingového úveru zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úverového limitu 1.020 eur, splatnosť úveru bola v počte 42 mesačných splátok, mesačná splátka, vrátane úrokov vo výške 32,44 eur, celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, t. j. úver + úroky za celkovú dobu čerpania úver + poplatky za poskytnutie úveru 1.456,92 eur.

7. Vzhľadom na uvedené neobstojí záver súdu prvej inštancie o chýbajúcom termíne konečnej splatnosti úveru, keďže je zrejmé, že táto nastane po 42 mesiacoch. Dostatočná určitosť takéhoto vyjadrenia vyplýva aj z toho, že predchádzajúca právna úprava prípustnosť takto vyjadrenej konečnej splatnosti výslovne pripúšťala, a to podľa vyhlášky MF SR č. XXX/XXXX Z.z. o ustanovení vzoru formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá výslovne konečnú splatnosť vyjadrenú počtom mesiacov uvádza ako jednu z možných alternatív jej vyjadrenia.

8. Súčasne nebol správny ani záver súdu prvej inštancie o absencii údajov o výške, počte, a termínoch splátok istiny, úroku a iných poplatkov. K uvedenému údaju prijal záver Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 22.2.2018 sp. zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ ustanovenie zákona hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky.

9. Vzhľadom na uvedené nemala zmluva o úvere nedostatky konštatované súdom prvej inštancie ako dôvody pre posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov a z týchto dôvodov napadnuté rozhodnutie nebolo správne.

10. Súd prvej inštancie však popri uvedených dôvodoch prijal aj záver o neplatnosti dohody o poskytnutí služby uzavretej spolu s úverovou zmluvou. Podľa zistení súdu prvej inštancie mal podľa nej žalovaný ako veriteľ poskytnúť žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatných splátok a iné, žalovaný mal zinkasovať odplatu mesačne 2,56 % zo sumy 918 eur (istiny úveru), ktorá predstavovala sumu 23,50 eur mesačne, celkom 987 eur, čo je podľa súdu prvej inštancie navýšenie úveru o 97 %. O žiadny odklad splátky žalobca ani nežiadal a takto formulovaná odplata bez podrobnejšieho zdôvodnenia a bez

odkazu na právnu úpravu alebo inú úpravu bola podľa súdu prvej inštancie bez ďalšieho neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka).

11. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Žalobca v odvolaní (dôvodne) napadol iba nesprávnosť dôvodov smerujúcich k záveru, že úver bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nenapadol však záver rozhodnutia súdu prvej inštancie o danosti bezdôvodného obohatenia z dôvodu neplatnosti dohody o poskytnutí služby podľa § 39 a § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka. Pretože odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný, nemohol preskúmať správnosť tohto ďalšieho dôvodu danosti bezdôvodného obohatenia, ktorý aj sám o sebe umožňoval žalobe vyhovieť. Preto napriek dôvodne namietaným nesprávnym záverom súdu prvej inštancie bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v podstatnej časti potvrdiť, pretože žalovaný v odvolaní nenamietal aj ďalší záver, pre ktorý súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

13. Odvolaniu však bolo potrebné vyhovieť v časti založenej na nedostatku záverov pre určenie počiatku omeškania dňom 21.04.2017. Takýto a ani iný počiatok omeškania zo zistení súdu prvej inštancie nevyplýva a počiatok omeškania bolo v danom prípade možné stanoviť až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby (6.7.2017) žalovanému v zmysle § 563 OZ, t.j. odo dňa 8.7.2017. V časti obdobia omeškania preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

14. Vzhľadom na čiastočnú zmenu napadnutého rozhodnutia rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a 2 CSP aj o trovách konania. Neúspech žalobcu v úroku z omeškania nepredstavoval rozsahom ani jedno celé percento predmetu konania, preto ani okolnosť čiastočného úspechu v spore nemohla po zaokrúhlení jeho rozsahu privodiť iné rozhodnutie, ako priznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi v plnom rozsahu.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).